

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. birželio 16 d.*

„Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Žodinio Bendrijos prekių ženklo POLYTETRAFLON paraiška — Ankstesnis žodinis Bendrijos prekių ženklas TEFLON — Ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų nebuvimas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalys — Galutinis produktas, kurio sudėtyje yra kitas elementas — Ankstesnio prekių ženklo naudojimas trečiųjų asmenų galutiniams produktams — Pareiga motyvuoti“

Byloje T-660/11

Polytetra GmbH, įsteigta Menchengladbache (Vokietija), atstovaujama advokato R. Schiffer,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą P. Bullock,

atsakovę,

kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme,

EI du Pont de Nemours and Company, įsteigta Vilmingtone, Delavere (Jungtinės Valstijos), atstovaujama advokato E. Armijo Chávarri,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2011 m. rugsėjo 29 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 2005/2010-1), susijusio su protesto procedūra tarp *EI du Pont de Nemours and Company* ir *Polytetra GmbH*,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Kanninen, teisėjai I. Pelikánová ir E. Buttigieg (pranešėjas),

posėdžio sekretorius I. Dragan, administratorius,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2011 m. gruodžio 30 d.,

susipažinęs su VRDT atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2012 m. balandžio 12 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, kurį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2012 m. balandžio 16 d.,

* Proceso kalba: anglų.

atsižvelgęs į 2012 m. birželio 13 d. sprendimą neleisti pateikti dubliko,

atsižvelgęs į Bendrojo Teismo kolegijų sudėties pakeitimą,

atsižvelgęs į 2014 m. liepos 28 d. proceso organizavimo priemones,

atsižvelgęs į tai, kad šalys per mėnesį po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį ir, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo pranešimu ir taikydamas Bendrojo Teismo procedūros reglamento 135a straipsnį, nusprendęs išklaudyti šalis per teismo posėdį,

įvykus 2014 m. lapkričio 4 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2007 m. liepos 24 d. ieškovė *Polytetra GmbH*, remdamasi iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 26 sk., 78 t., p. 1), kuris buvo panaikintas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.
- 2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo POLYTETRAFLON.
- 3 Prekės, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 1 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženkams registruoti 1, 11, 17 ir 40 klasėms ir pagal kiekvieną iš jų atitinka šį aprašymą:
 - 1 klasė: „Chemijos produktai pramonės, mokslo ir fotografijos, taip pat žemės ūkio, sodininkystės ir miškininkystės reikmėms; neapdirbti plastikai; ugnies gesinimo mišiniai; metalų grūdinimo ir litavimo preparatai; klėjai pramonės reikmėms“,
 - 11 klasė: „Šilumokaičiai; šildymo plokštės; vamzdiniai šildymo prietaisai; apšvietimo, šildymo, garų surinkimo, virimo, šaldymo, džiovinimo, vėdinimo, vandens tiekimo ir sanitarinėms reikmėms skirti aparatai“,
 - 17 klasė: „Plastikų gaminiai (pusgaminiai), susitraukiantys lankstieji nemetaliniai vamzdžiai, velenų apvalkalai, lankstieji banguotieji nemetaliniai vamzdžiai, liuminescencinių apšvietimo lempų apvalkalai, stiklo audinys, suvirinimo juostos, krepšeliai, stiklo pluošto transporterių juostos, stiklo audinys – kilpinis audinys, stiklo audinys – laminato plokštės, siūlai, audiniai, silfonai, padavimo purkštukai; litavimo siūlai (plastikiniai); elektrodinė viela ir elektrodinė plastikinė plėvelė; plastikinės juostos; tarpikliai; plastikų fluoro dangos; štampuoti plastikai gamybos reikmėms; kamšymo ir izoliacinės medžiagos; lankstieji vamzdžiai, ne metaliniai; kaučiukas, gutaperčia, guma, asbestas, žerutis ir jų gaminiai, nepriskirti prie kitų klasių; fluoro plastikų pusgaminiai, ypač politetrafluoretileno, ypač plokščių, karčių ir plėvelės pavidalo“,
 - 40 klasė: „Medžiagų apdorojimas“.

- 4 Bendrijos prekių ženklo paraiška buvo paskelbta 2008 m. vasario 25 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 9/2008.
- 5 2008 m. gegužės 23 d. *Ei du Pont de Nemours and Company* pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnis) pateikė protestą dėl prašomo prekių ženklo registracijos šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms.
- 6 Protestas buvo grindžiamas ankstesniu žodiniu Bendrijos prekių ženklu TEFLON, kuris 1999 m. balandžio 7 d. buvo įregistruotas Nr. 432120 ir kurio registracijos galiojimas buvo pratęstas 2006 m. lapkričio 19 d. prekėms ir paslaugoms, priklausančioms, be kita ko, 1, 11, 17 ir 40 klasėms ir pagal kiekvieną iš šių klasių atitinkančioms tokį aprašymą:
 - 1 klasė: „Chemijos produktai pramonės, mokslo ir fotografijos, taip pat žemės ūkio, sodininkystės ir miškininkystės reikmėms; neapdirbtos sintetinės dervos ir plastikai; trąšos; ugnies gesinimo mišiniai; metalų grūdinimo ir litavimo preparatai; maisto produktų konservavimui skirtos cheminės medžiagos; rauginės medžiagos; klėjai pramonės reikmėms“,
 - 11 klasė: „Apšvietimo, šildymo, garų surinkimo, virimo, šaldymo, džiovinimo, vėdinimo, vandens tiekimo ir sanitarinėms reikmėms skirti aparatai“,
 - 17 klasė: „Kaučiukas, gutaperčia, guma, asbestas, žėrutis ir jų gaminiai, nepriskirti prie kitų klasių; gamybai skirti plastikų pusgaminiai; užpildai, sandarinimo ir izoliacinės medžiagos; nemetaliniai lankstieji vamzdžiai“,
 - 40 klasė: „Medžiagų apdorojimas“.
- 7 Protestas buvo grindžiamas motyvais, nurodytais Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte, 8 straipsnio 2 dalies c punkte ir 8 straipsnio 5 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas ir 8 straipsnio 5 dalis).
- 8 Vykstant protesto procedūrai įstojusi į bylą šalis pateikė kelis dokumentus, kad įrodytų ankstesnio prekių ženklo gerą vardą tam tikroms minėtu prekių ženklu žymimoms prekėms.
- 9 Vykstant protesto procedūrai ieškovė padavė prašymą pateikti įrodymų dėl ankstesnio prekių ženklo, kuriuo buvo grindžiamas protestas, naudojimo iš tikrųjų, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalis (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalys).
- 10 Atsakydama į prašymą pateikti įrodymų dėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įstojusi į bylą šalis pateikė nurodą į dokumentus dėl minėto prekių ženklo gero vardo ir pateikė kitų įrodymų, skirtų patvirtinti, kad šis prekių ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas.
- 11 2010 m. rugsėjo 14 d. sprendimu Protestų skyrius atmetė protestą. Jis nusprendė, kad prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, žymimos prekės ir paslaugos buvo tapačios. Tačiau jis nurodė, kad vizualiai ir fonetiškai nagrinėjami žymenys buvo nelabai panašūs, o konceptualiai skyrėsi. Atitinkamai jis atmetė bet kokią galimybę supainioti prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas. Be to, jis konstatavo, kad įstojusios į bylą šalies pateikta informacija patvirtino, kad ankstesnis prekių ženklas turėjo gerą vardą dalies prekių, kurios buvo juo žymimos, atžvilgiu, tačiau protesto negalima buvo patenkinti pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį, nes minėti žymenys nebuvo panašūs, o panašumas yra minėtos nuostatos taikymo sąlyga. Remdamasis protesto atmetimu Protestų skyrius nusprendė, kad nebuvo būtinybės nagrinėti įrodymų, susijusių su ankstesnio prekių ženklo naudojimu iš tikrųjų.
- 12 2010 m. spalio 15 d. įstojusi į bylą šalis, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, VRDT pateikė apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.

- 13 2011 m. rugsėjo 29 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT pirmoji apeliacinė taryba patenkino apeliaciją, panaikino Protestų skyriaus sprendimą ir, patenkinusi protestą, atmetė prekių ženklo paraišką visų nurodytų prekių ir paslaugų atžvilgiu. Ji nusprendė, kad įstojusi į bylą šalis įrodė, jog ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas tam tikroms 1, 11 ir 17 klasių prekėms, atsižvelgusi, be kita ko, į tai, kad nelipnias medžiagas, kuriomis, pažymėtomis minėtu prekių ženklu, prekiaavo įstojusi į bylą šalis, naudojo didelio prekių asortimento gamybai daug Europos Sąjungos teritorijoje veikiančių įmonių ir kad šis prekių ženklas buvo plačiai naudojamas tokioms prekėms skirtose brošiūrose ir reklamoje. Tačiau, jos nuomone, nebuvo įrodyta, kad ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas 40 klasės paslaugoms. Be to, ji, kaip ir Protestų skyrius, pripažino, kad ankstesnis prekių ženklas turėjo išimtinai gerą vardą pasaulyje, visų pirma Sąjungos teritorijoje, tam tikrų prekių, kurioms buvo įregistruotas, atžvilgiu. Ji nusprendė, kad prekės ir paslaugos, kurioms buvo skirtas prašomas įregistruoti prekių ženklas, iš dalies sutapo su ankstesniu prekių ženklu žymimomis prekėmis, kurių atžvilgiu buvo įrodytas šio prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų, ir iš dalies buvo į jas labai panašios; priešingai, nei nurodė Protestų skyrius, nagrinėjami žymenys buvo panašūs. Todėl, jos teigimu, buvo galimybė supainioti, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktą, nes tam tikrus vizualius ir fonetinius nagrinėjamų žymenų skirtumus kompensavo atitinkamų prekių tapatumas ar didelis jų panašumo laipsnis. Tokiomis aplinkybėmis ji nusprendė, kad nereikia nagrinėti protesto, nes jis buvo grindžiamas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 2 dalies c punktu ir šio straipsnio 5 dalimi.

Šalių reikalavimai

- 14 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.
- 15 VRDT ir įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 16 Ieškinį ieškovė grindžia dviem pagrindais: pirma, Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu, ir, antra, to paties reglamento 42 straipsnio 2 ir 3 dalių ir 15 straipsnio 1 dalies pažeidimu.
- 17 Prieš nagrinėdamas ieškovės nurodytus ieškinio pagrindus Bendrasis Teismas mano, kad reikia *ex officio* išnagrinėti klausimą, ar nagrinėjamu atveju įvykdyta pareiga motyvuoti ginčijamą sprendimą.

Dėl pareigos motyvuoti

- 18 Reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 207/209 75 straipsnio pirmą sakinį VRDT sprendimai turi būti motyvuoti. Pagal teismo praktiką ši pareiga motyvuoti yra tokios pačios apimties kaip ir SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje numatyta pareiga, o jos tikslas – pirma, leisti suinteresuotiesiems asmenims sužinoti priemonės priėmimą pagrindžiančias priežastis siekiant apginti savo teises ir, antra, suteikti Sąjungos teismui galimybę vykdyti sprendimo teisėtumo kontrolę (žr.

2012 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Storck / VRDT*, C-96/11 P, EU:C:2012:537, 86 punktą ir 2008 m. liepos 9 d. Sprendimo *Reber / VRDT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart)*, T-304/06, Rink., EU:T:2008:268, 43 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 19 Nagrinėjamu atveju pabrėžtina, kad, nors ieškovė nesutinka su tuo, kad įrodytas ankstesnio prekių ženklo, atsižvelgiant į tai, „kaip jis naudojamas rinkoje“, naudojimas iš tikrųjų, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalį, ir abejoja dėl to, kad homopolimero ir polimero plėveles, juosteles ir apretus, bent jau kurių naudojimo faktą įrodė įstojusi į bylą šalis, reikia laikyti priklausančiais 1 klasei, vis dėlto formaliai ji nesirėmė ieškinio pagrindu, kuris būtų grindžiamas motyvavimo nebuvimu ar stoka. Tačiau motyvavimo nebuvimas ar stoka reiškia esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimą, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, ir yra imperatyvus pagrindas, kuriuo Sąjungos teismas gali ar net privalo remtis *ex officio* (2009 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Airija ir kt.*, C-89/08 P, Rink., EU:C:2009:742, 34 punktas ir 2014 m. kovo 27 d. Sprendimo *Intesa Sanpaolo / VRDT – equinet Bank (EQUITER)*, T-47/12, Rink., EU:T:2014:159, 22 punktas).
- 20 Kadangi per teismo posėdį buvo išklaudyta šalių nuomonė dėl ginčijamo sprendimo pakankamo motyvavimo, kiek tai susiję su prekių, dėl kurių Apeliacinė taryba rėmėsi įstojusios į bylą šalies pateiktais įrodymais, kuriais remdamasi ji teigė, kad įrodyta, jog ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų, atitiktimi prekėms, kurioms minėtas prekių ženklas buvo įregistruotas ir kuriomis paremtas protestas, šiuos teisiniu pagrindu reikia remtis *ex officio*. Iš tiesų, ginčijame sprendime šiuo klausimu nesant pakankamai motyvų, Bendrasis Teismas negalės vykdyti ginčijamo sprendimo 28 punkte padarytos išvados, kad ankstesnis prekių ženklas iš tikrųjų buvo naudojamas kiekvienai iš prekių, kurių atžvilgiu toks naudojimas iš tikrųjų buvo pripažintas, teisėtumo kontrolės (žr. šio sprendimo 26 punktą).
- 21 VRDT į šį vykstant teismo posėdžiui jai užduotą klausimą atsakė, kad iš principo Apeliacinė taryba privalo patikrinti, ar prekės ir paslaugos, kurioms prekių ženklas buvo naudojamas, iš tiesų priklauso prekių ir paslaugų, kurioms toks prekių ženklas buvo įregistruotas, kategorijoms, kaip numatyta Reglamente Nr. 207/2009 ir direktyvose, susijusiose su Tarnybos atliekama naudojimo iš tikrųjų įrodymo analize.
- 22 VRDT pripažįsta, kad nagrinėjamu atveju ginčijamame sprendime nepateikta detalių motyvų ir „atskirų kategorijų“, kurioms priklauso kiekviena iš prekių, kurių atžvilgiu pripažintas ankstesnio prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų, analizė. Vis dėlto, jos teigimu, nors ginčijamame sprendime šiuo klausimu pateikti gana glausti motyvai, Apeliacinė taryba išsamiai įvertino visus įstojusios į bylą šalies pateiktus įrodymus, kaip tai matyti iš ginčijamo sprendimo.
- 23 Vis dėlto reikia pabrėžti, kad, pirma, nepakankamai motyvuotu laikomas sprendimas, kuriame, viena vertus, daroma išvada, kad ankstesnis prekių ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalį, ir, antra vertus, nenurodoma, kaip šią išvadą patvirtina pateikti įrodymai, kiek tai susiję su kiekviena preke ar paslauga ar kiekviena prekių ar paslaugų, kurių atžvilgiu toks naudojimas pripažintas, kategorija. Antra, taip pat reikia nurodyti, kad pagal šią teisės nuostatą Apeliacinė taryba įpareigojama nustatyti, ar prekės arba paslaugos, kurių atžvilgiu, jos nuomone, įrodytas naudojimas iš tikrųjų, atitinka visas prekes ar paslaugas, kurioms minėtas prekių ženklas buvo įregistruotas, ar tokių prekių arba paslaugų dalį; to reikia tam, kad vėliau būtų galima įvertinti galimybę supainioti (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 19 punkte minėto Sprendimo *EQUITER*, EU:T:2014:159, 27 punktą).
- 24 Dėl tokios tikslumo stokos VRDT sprendime, be kita ko, neįmanoma atlikti kontrolės dėl to, kaip Apeliacinė taryba taikė Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalies paskutinį sakinį, kuriame numatyta, kad „jeigu ankstesnis Bendrijos prekių ženklas buvo naudojamas žymint tik dalį prekių ar paslaugų, kurioms jis yra įregistruotas, nagrinėjant protestą prekių ženklas laikomas įregistruotu tik tai prekių ar paslaugų daliai“. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką iš minėto reglamento 42 straipsnio 2 ir 3 dalių matyti, kad jei prekių ženklas buvo įregistruotas pakankamai plačiai prekių ar paslaugų

kategorijai, kad ją būtų galima suskirstyti į kelias autonomiškas pakategorės, prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų žymint dalį šių prekių ar paslaugų įrodymas vykstant protesto procedūrai suteikia apsaugą tik vienai ar kelioms pakategorėms, kurioms priklauso prekės ar paslaugos, kurioms žymėti buvo faktiškai naudojamas prekių ženklas. Atvirkščiai, jei prekių ženklas buvo įregistruotas prekėms ar paslaugoms, apibrėžtoms taip tiksliai ir ribotai, kad neįmanoma atitinkamos kategorijos suskirstyti į aiškias pakategorės, tuomet prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų minėtoms prekėms arba paslaugoms žymėti įrodymas nagrinėjant protestą apima visą šią kategoriją (2005 m. liepos 14 d. Sprendimo *Reckitt Benckiser (España) / VRDT – Aladin (ALADIN)*, T-126/03, Rink., EU:T:2005:288, 45 punktas ir 2007 m. vasario 13 d. Sprendimo *Mundipharma / VRDT – Altana Pharma (RESPICUR)*, T-256/04, Rink., EU:T:2007:46, 23 punktas).

- 25 Taigi, Apeliacinė taryba turi įvertinti, ar tuo atveju, kai naudojimo įrodymų pateikta tik dėl dalies prekių ar paslaugų, priklausančių prekių ar paslaugų kategorijai, kuriai ankstesnis prekių ženklas yra įregistruotas ir kuria grindžiamas protestas, šią kategoriją sudaro atskiros pakategorės, prie kurių reikėtų priskirti prekes ar paslaugas, kurių naudojimas buvo įrodytas, ir būtina laikyti, kad tokių įrodymų pateikta tik dėl šios prekių ar paslaugų kategorijos, ar, atvirkščiai, tokių pakategorių neįmanoma išskirti (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 19 punkte minėto Sprendimo *EQUITER*, EU:T:2014:159, 20 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 26 Nagrinėjamu atveju ginčijamo sprendimo 28 punkte Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad įrodyta, jog prekių ženklas iš tikrųjų buvo naudojamas 1 klasei priklausančioms „chemijos produktams pramonės ir mokslo reikmėms; neapdirbtai sintetinei dervai ir neapdirbtiems plastikams; kljams pramonės reikmėms“, 11 klasei priklausančioms „apšvietimo, šildymo, garų surinkimo, virimo, šaldymo, džiovavimo, vėdinimo, vandens tiekimo ir sanitarinėms reikmėms skirtiems aparatams“ ir 17 klasei priklausančioms „gamybai skirtiems plastikų pusgaminiams; užpildams, sandarinimo ir izoliacinėms medžiagoms; nemetaliniams lankstiesiems vamzdžiams“, kuriais buvo grindžiamas protestas.
- 27 Siekdama motyvuoti savo išvadą ginčijamo sprendimo 22–25 punktuose Apeliacinė taryba konstatavo, kad įstojusios į bylą šalies gaminamas politetrafluoretilenas (PTFE) pagal licencijas buvo naudojamas trečiųjų asmenų tam tikrų galutinių produktų dangai. Ginčijamo sprendimo 26 punkte ji atmetė ieškovės argumentą, kad nebuvo įrodyta, jog minėtas prekių ženklas būtų buvęs naudojamas galutiniams trečiųjų asmenų produktams, kokie jie yra, nes įstojusios į bylą šalies gaminamas dangos produktas buvo minėtų produktų sudėtinė dalis ir jų struktūros elementas, o minėtas prekių ženklas plačiai naudojamas šių produktų reklaminėje medžiagoje.
- 28 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad vertindama ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymus ginčijamo sprendimo 22 punkte Apeliacinė taryba tik nurodė, kad įstojusi į bylą šalis PTFE tiekė įvairiomis formomis, be kita ko, kaip dervą, dervos muliažą, gautą suspaudus granules, baltus miltelius ar išskaidytus fluoro polimerus. Tačiau šių produktų nėra prekių, kurioms buvo įregistruotas ankstesnis prekių ženklas, sąrašė.
- 29 Iš tiesų „derva“ nurodyta kaip „neapdirbta sintetinė derva“ kartu su kitomis 1 klasės prekėmis, kurioms įregistruotas ankstesnis prekių ženklas. Tačiau pabrėžtina, kad, kaip matyti iš Nicos klasifikacijos, sintetinė derva kaip pusgaminis priklauso 17 klasei. Vis dėlto Apeliacinė taryba nepatiksino, ar derva, kurią ji mini ginčijamo sprendimo 22 punkte, yra prie 1 klasės priskiriamas neapdorotas produktas, kuris žymimas ankstesniu prekių ženklu, ar tai yra prie 17 klasės priskiriamas pusgaminis ir kokias prekes iš tų prekių, kurios priklauso minėtai klasei ir kurioms buvo įregistruotas ankstesnis prekių ženklas, pastaruoju atveju ji atitinka.
- 30 Be to, net darant prielaidą, kad Apeliacinė taryba nusprendė, jog PTFE atitinka prie 1 klasės priskiriamą „neapdirbtą sintetinę dervą“, kuriai buvo įregistruotas ankstesnis prekių ženklas, iš ginčijamo sprendimo nematyti, kokį ryšį ši prekė turi su kitomis tai pačiai klasei priklausančiomis prekėmis, dėl kurių Apeliacinė taryba nusprendė, kad buvo įrodytas prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų.

- 31 Remiantis ginčijamu sprendimu taip pat negalima nustatyti, ar, darydama nuorodą į įvairias PTFE formas ir į dangos produktus arba į pirminę žaliavą, kurios esama įvairių produktų sudėtyje, Apeliacinė taryba turi omenyje visas 1 klasės prekes arba jų dalį ar visas 17 klasės prekes arba jų dalį, t. y. prekes, kurioms buvo įregistruotas ankstesnis prekių ženklas.
- 32 Be to, reikia konstatuoti, kad, kiek tai susiję su ginčijamo sprendimo 26 punkte padaryta išvada, Apeliacinė taryba iš prekių, kurioms buvo įregistruotas ankstesnis prekių ženklas ir kuriomis buvo grindžiamas protestas, aiškiai neišskyrė tų prekių, kurioms reikėtų taikyti minėtą išvadą. Be to, ginčijamo sprendimo 24 ir 25 punktuose ji daro nuorodą į įvairius trečiųjų asmenų galutinius produktus, kurių sudėtyje yra įstojusios į bylą šalies gaminamų nelipnių medžiagų, būtent į smūgiams atsparias tvirtinimo detales, skirtas paprastoms ir liuminescencinėms lempoms su stiklo korpusu, grindiniui skirtą apsaugos sluoksnį, aukštai temperatūrai atsparią kabelių sistemą, skirtą dujų turbinoms, dviračiams skirtus drėgmei atsparius lubrikantus ir automobiliams skirtus vaško produktus, vamzdžius, teniso rakečių apvadus, santechnikoje naudojamoms tvirtinimo detalėms skirtas vandeniui nepralaidžias juostas, kempinėles virtuvės reikmėms, mikrobangų krosnelėse naudojamus plastikinius produktus, namų ūkio prietaisus ir puodus bei keptuves. Tačiau reikia konstatuoti, kad nė vieno iš šių produktų nėra prekių, kurioms buvo įregistruotas ankstesnis prekių ženklas ir kuriomis buvo grindžiamas protestas, sąrašė.
- 33 Be to, patikslinimai, kuriuos įstojusi į bylą šalis, atsakydama į Bendrojo Teismo klausimą, kuri šis uždavė atsižvelgęs į šiuo atžvilgiu ieškovės išreikštas abejones, neišplaukia iš ginčijamo sprendimo motyvų. Remiantis ginčijamame sprendime išdėstytais motyvais negalima, be kita ko, nustatyti, ar „homopolimero ir polimero plėvelės, juostelės ir apretai“, dėl kurių įstojusi į bylą šalis kaip naudojimo iš tikrųjų įrodymą pateikė metinės apyvartos duomenis, į kuriuos darė nuorodą ieškovė, yra prie 1 klasės priskiriami neapdirbti produktai ar prie 17 klasės priskiriami pusgaminiai, taip pat nustatyti, kokius produktus iš prekių, kurioms buvo įregistruotas ankstesnis prekių ženklas, tiesiogiai gamino ir, pažymėtus ankstesniu prekių ženklu, tiekė į apyvartą įstojusi į bylą šalis ir kokių galutinių trečiųjų asmenų produktų atžvilgiu buvo įrodytas naudojimas iš tikrųjų remiantis aplinkybe, kad pastarieji asmenys naudojo minėtą prekių ženklą savo produktams, kurių sudėtyje ir struktūroje buvo įstojusios į bylą šalies gaminamų produktų.
- 34 Nesant pakankamai motyvų, leidžiančių nagrinėti ginčijamo sprendimo teisėtumą, Bendrasis Teismas negali atlikti analizės, kuri būtų grindžiama ginčijamame sprendime nenurodytais motyvais. Iš tikrųjų VRDT privalo išnagrinėti Bendrijos prekių ženklo registracijos paraišką ir priimti dėl jos sprendimą. Prireikus Bendrasis Teismas turi vykdyti priimtame sprendime atlikto Apeliacinės tarybos vertinimo teisminę kontrolę, remdamasis Apeliacinės tarybos nurodytais motyvais, kuriais ji grindė savo išvadą. Tačiau Bendrasis Teismas nėra kompetentingas pakeisti VRDT vykdamas įgaliojimus, kurie pastarajai yra suteikti Reglamentu Nr. 207/2009 (šiuo klausimu žr. 2006 m. kovo 15 d. Sprendimo *Athinaiiki Oikogeniaki Artopoiia / VRDT – Ferrero (FERRÓ)*, T-35/04, Rink., EU:T:2006:82, 22 punktą).
- 35 Taigi, reikia konstatuoti, kad ginčijamas sprendimas nepakankamai motyvuotas, nes juo remiantis neįmanoma suprasti, kaip įstojusios į bylą šalies pateikti įrodymai, kuriais rėmėsi Apeliacinė taryba, patvirtina ankstesnio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų kiekvienai iš prekių, kurioms toks prekių ženklas buvo įregistruotas, kuriomis buvo grindžiamas protestas ir kurių atžvilgiu laikyta, kad tokio naudojimo faktas buvo įrodytas.
- 36 Tačiau toks nepakankamas motyvų ginčijamame sprendime nurodymas savaime nesusijęs su ginčijamo sprendimo 26 punkte padaryta esmine išvada, kuria remtasi formuluojant ieškinio antrojo pagrindo pirmąją dalį, t. y. kad buvo įrodyta, jog ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas galutiniams produktams, nes įstojusios į bylą šalies gaminami dangos produktai buvo trečiųjų asmenų galutinių produktų sudėtinė dalis ir jų struktūros elementas, todėl, formuluodama ieškinio antrojo pagrindo pirmąją dalį, ieškovė galėjo pateikti argumentus dėl minėtos išvados ir užtikrinti savo teisių gynybą. Ši išvada nesusijusi ir su įrodymų, pateiktų dėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo „homopolimero ir

polimero plėvelėms, juostelėms ir apretams“, kurie minimi ieškinio antrojo pagrindo antrojoje dalyje, įrodomosios galios vertinimu. Taigi, Bendrasis Teismas gali vykdyti ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolę, kiek tai susiję su šiais argumentais.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalių ir 15 straipsnio 1 dalies pažeidimu

- 37 Ieškovė visų pirma teigia, kad, vertindama ankstesnio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų, Apeliacinė taryba atsižvelgė į įrodymus, kurie nebuvo susiję su reikšmingu laikotarpiu.
- 38 Kitus ieškovės argumentus galima suskirstyti į dvi dalis.
- 39 Ieškinio antrojo pagrindo pirmojoje dalyje ieškovė tvirtina, kad su reikšmingu laikotarpiu susiję įrodymai patvirtina tik tai, kad ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas juostelėms, plėvelėms, apretams, homopolimerams, kopolimerams, kuriuos tretieji asmenys naudojo kaip galutinių produktų pirminę žaliavą ar kaip sudėtines dalis, ypač šių produktų dangai, tačiau ne šiems galutiniams produktams.
- 40 Antrojoje dalyje ieškovė ginčija tai, kad įstojusi į bylą šalis pateikė tinkamų ir pakankamų įrodymų, kurie patvirtintų ankstesnio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų juostelėms, plėvelėms, apretams, homopolimerams ir kopolimerams. Ieškovės teigimu, siekiant įvertinti ankstesnio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų, negalima atsižvelgti į įrodymus, kuriuose nenurodyta data, ar įrodymus, kuriuose ankstesnis prekių ženklas nėra vaizduojamas taip, „kaip naudojamas rinkoje“.
- 41 VRDT ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.
- 42 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia priminti, kad iš Reglamento Nr. 207/2009 10 konstatuojamosios dalies matyti, kad teisės aktų leidėjas manė, jog ankstesnio prekių ženklo apsauga pateisinama, tik jeigu šis prekių ženklas iš tikrųjų naudojamas. Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatyta, kad Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikęs asmuo gali prašyti pateikti įrodymų, kad penkerius metus iki prekių ženklo, dėl kurio paduotas protestas, paraiškos paskelbimo dienos ankstesnis prekių ženklas iš tikrųjų buvo naudojamas teritorijoje, kurioje buvo saugomas (žr. 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *La Mer Technology / VRDT – Laboratoires Goëmar (LA MER)*, T-418/03, EU:T:2007:299, 51 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 43 Pagal 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Reglamentą Nr. 40/94 (OL L 303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), 22 taisyklės 3 dalį, kuria patikslinamos Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalys, naudojimo įrodymas turi būti susijęs su ankstesnio prekių ženklo naudojimo vieta, trukme, apimtimi ir pobūdžiu (žr. šio sprendimo 42 punkte minėto Sprendimo *LA MER*, EU:T:2007:299, 52 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 44 Taigi, nors pagal naudojimo iš tikrųjų sąvoką atmetamas bet koks minimalus ir nepakankamas naudojimas tam, kad būtų konstatuotas realus ir veiksmingas prekių ženklo naudojimas apibrėžtoje rinkoje, ne mažiau svarbu, kad reikalavimu iš tikrųjų naudoti nesiekama nei įvertinti komercinės sėkmės, nei kontroliuoti įmonės ekonominės strategijos ar suteikti prekių ženklų apsaugos tik didelio masto komerciniam tokių ženklų naudojimui (šiuo klausimu žr. 2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *Sunrider / VRDT – Espadafor Caba (VITAFRUIT)*, T-203/02, Rink., EU:T:2004:225, 38 punktą ir 2006 m. vasario 23 d. Sprendimo *Il Ponte Finanziaria / VRDT – Marine Enterprise Projects (BAINBRIDGE)*, T-194/03, Rink., EU:T:2006:65, 32 punktą).

- 45 Prekių ženklas iš tikrųjų naudojamas tuomet, kai atitinka savo pagrindinę funkciją – užtikrinti prekių ar paslaugų, kurioms jis įregistruotas, kilmės tapatybę, siekiant sukurti šių prekių ar paslaugų realizavimo rinką ar ją išsaugoti, išskyrus simbolinį prekių ženklo naudojimą, kurio vienintelis tikslas – išsaugoti prekių ženklo suteikiamas teises. Be to, prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų sąlyga reikalaujama, kad prekių ženklas būtų naudojamas viešai ir skiriamas išorei toks, koks jis saugomas reikšmingoje teritorijoje (žr. šio sprendimo 42 punkte minėto Sprendimo *LA MER*, EU:T:2007:299, 54 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 46 Tiksliau, konkrečiu atveju nustatant, ar nagrinėjamas prekių ženklas naudojamas iš tikrųjų, reikia bendrai įvertinti bylos medžiagoje esančius įrodymus, atsižvelgiant į visus konkrečiu atveju svarbius veiksnius. Toks prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų vertinimas turi būti atliekamas atsižvelgiant į visus faktus ir aplinkybes, tinkamus nustatyti jo komercinio naudojimo realumą, ypač tam tikrame ekonomikos sektoriuje, siekiant išlaikyti ar sukurti prekių ženklo saugomų prekių ar paslaugų rinkos dalį, pagrįstumą, šių prekių ar paslaugų pobūdį, rinkos ypatybes, prekių ženklo naudojimo apimtį ir dažnumą (žr. šio sprendimo 42 punkte minėto Sprendimo *LA MER*, EU:T:2007:299, 55 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 47 Be to, norint įrodyti, kad prekių ženklas iš tikrųjų naudojamas, negalima remtis tikimybėmis ar daryti prielaidų, tačiau turi būti remiamasi konkrečiais ir objektyviais įrodymais, patvirtinančiais, kad atitinkamoje rinkoje prekių ženklas buvo iš tikrųjų ir pakankamai naudojamas (žr. šio sprendimo 42 punkte minėto Sprendimo *LA MER*, EU:T:2007:299, 59 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 48 Pagal Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 4 dalį kaip įrodymus iš esmės galima pateikti daiktinius įrodymus, kaip antai pakuotes, etiketes, kainoraščius katalogus, sąskaitas, nuotraukas, laikraščių skelbimus ir Reglamento Nr. 207/2009 78 straipsnio 1 dalies f punkte nurodytus pareiškimus raštu (2009 m. gegužės 13 d. Sprendimo *Schuhpark Fascies / VRDT – Leder & Schuh (jello SCHUHPARK)*, T-183/08, EU:T:2009:156, 25 punktas).
- 49 Antrąjį ieškinio pagrindą reikia nagrinėti remiantis tuo, kas išdėstyta.
- 50 Nagrinėjamu atveju iš ginčijamo sprendimo 6 ir 7 punktų ir iš VRDT turimoje bylos medžiagoje, kuri buvo perduota Bendrajam Teismui, esančių dokumentų analizės matyti, kad, atsakydama į prašymą pateikti ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymų, įstojusi į bylą šalis pateikė nuorodą į dokumentus, pateiktus siekiant įrodyti, kad ankstesnis prekių ženklas turi gerą vardą; juos sudarė:
- iš interneto svetainės paimta ištrauka, kurioje nurodytos PTFE savybės,
 - liudytojų parodymai, patvirtinantys jos veiklos eigą, prekes ir paslaugas, kurias ieškovė siūlė pažymėtas prekių ženklu TEFLON, metinės apyvartos duomenis, susijusius su jos atliktu nelipnių medžiagų, pažymėtų ankstesniu prekių ženklu, pardavimu Europoje 1998–2000 m., ir su 2003–2006 m. laikotarpiu susijusiais metiniais mokesčiais už licencijas naudoti jos gaminamus dangos produktus bei su reklamine veikla ir išlaidomis reklamai, be kita ko, 2004–2007 m.,
 - įvairių kalbų žodynų, kuriuose yra terminas „teflon“, ištraukos,
 - apklausos rezultatai ir ataskaitos, atitinkamai gauti ir parengtos 2001 m. birželio, liepos, lapkričio mėn. ir 2006 m. liepos mėn. dėl to, ar vartotojams, visų pirma esantiems valstybių narių teritorijoje, yra žinomas prekių ženklas TEFLON, prekių ženklu žymimų prekių savybės ir galimi šių prekių naudojimo būdai,
 - jos dukterinių bendrovių, vykdančių savo veiklą tarptautiniu lygiu, visų pirma Sąjungos teritorijoje, sąrašas,

- prekių ženklo TEFLON naudojimo pagal licencijas gairės „TEFLON Trademark Licence, Trademark Usage Rules“ (prekių ženklo TEFLON licencija, prekių ženklo naudojimo gairės), valstybių narių teismų sprendimai, priimti bylose dėl šio prekių ženklo naudojimo neturint leidimo, ir VRDT sprendimai, priimti išnagrinėjus protestus, kurie buvo grindžiami prekių ženklu TEFLON,
 - nurodymai dėl prekių ženklo TEFLON vaizdavimo ir prekių, kurios pažymėtos šiuo prekių ženklu, etiketės,
 - reklaminė medžiaga ir žurnalų straipsniai.
- 51 Įstojusi į bylą šalis pateikė VRDT ir kitus įrodymus, skirtus patvirtinti, kad ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų. Šiuos įrodymus sudaro:
- 2003–2008 m. apyvartos, gautos valstybių narių teritorijoje prekiaujant homopolimerinėmis ir kopolimerinėmis plėvelėmis, juostelėmis ir apretais, pažymėtais prekių ženklu TEFLON, duomenys ir nurodyta šių prekių reklamai per tą patį laikotarpį išleista suma,
 - iš jos interneto svetainės paimta ištrauka, kurioje pavaizduotos įvairios prekių, parduodamų pažymėtų prekių ženklu TEFLON, formos ir nurodytos jų savybės bei galimi jų panaudojimo būdai,
 - informacija apie prekiaujant fluoro polimerais, be kita ko, PTFE, pažymėtais prekių ženklu TEFLON, vykdytą veiklą ir apie jų galimus panaudojimo būdus įvairiuose pramonės sektoriuose,
 - prekėms, kurioms naudojami prekių ženklu TEFLON žymimi dangos elementai ir sudėtinės dalys, skirtos brošiūros ir reklaminė medžiaga,
 - su „Licenced Applicator Program“ (su prekių, kurios žymimos prekių ženklu TEFLON, patvirtintų aplikatorių programa ir jos patvirtintų aplikatorių sąrašu) susijusi informacija kartu su paimtomis iš tokių aplikatorių interneto svetainių ištraukomis ar brošiūromis apie jų prekių, pažymėtų prekių ženklu TEFLON, naudojimą kituose produktuose.

Dėl reikšmingo laikotarpio

- 52 Nagrinėjamu atveju ieškovės pateikta Bendrijos prekių ženklo registracijos paraiška buvo paskelbta 2008 m. vasario 25 d. Taigi, Reglamento Nr. 207/2009 56 straipsnio 2 dalyje, siejamoje su to paties reglamento 42 straipsnio 2 dalimi, numatytas penkerių metų laikotarpis, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo, apima laiko tarpą nuo 2003 m. vasario 25 d. iki 2008 m. vasario 24 d. Kadangi ankstesnis prekių ženklas yra Bendrijos prekių ženklas, teritorija, dėl kurios prašyta pateikti įrodymų, apima Sąjungos valstybių narių teritoriją.
- 53 Reikia konstatuoti, kad įrodymas, kuriuo Apeliacinė taryba pagrindė savo išvadą, kad buvo įrodyta, jog ankstesnis prekių ženklas naudojamas iš tikrųjų, kaip tvirtina ieškovė, nesusijęs su reikšmingu laikotarpiu. Tai pasakytina apie ispanišką žurnalą, į kurį daroma nuoroda ginčijamo sprendimo 22, 24 ir 25 punktuose; šis žurnalas išleistas 2002 m. ir vien jis negali būti laikomas įrodymu, kad ankstesnis prekių ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas nuo 2003 m. vasario 25 d. iki 2008 m. vasario 24 d.
- 54 Vis dėlto reikia manyti, jog kadangi prekės komercinio gyvavimo trukmė paprastai apima atitinkamą laikotarpį, o naudojimo tęstinumas yra vienas iš veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti norint nustatyti, kad naudojama objektyviai siekiant sukurti ar išlaikyti rinkos dalį, į susijusius su reikšmingu laikotarpiu įrodymus, kurie tikrai svarbūs, turi būti atsižvelgta ir juos reikia įvertinti kartu su kita informacija, nes jie gali patvirtinti faktinį ir rimtą prekių ženklo naudojimą prekyboje (šiuo klausimu žr. 2011 m.

balandžio 13 d. Sprendimo *Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida / VRDT – Unión de Cosecheros de Labastida (PUERTA DE LABASTIDA)*, T-345/09, EU:T:2011:173, 32 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2011 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Buffalo Milke Automotive Polishing Products / VRDT – Werner & Mertz (BUFFALO MILKE Automotive Polishing Products)*, T-308/06, Rink., EU:T:2011:675, 65 punktą).

55 Iš to matyti, kad, atsižvelgiant į tai, jog vertindama ankstesnio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų Apeliacinė taryba rėmėsi ne tik šio sprendimo 53 punkte nurodytu ispanišku žurnalu, bet šį įrodymą vertino kartu su kita informacija ir tuo remdamasi padarė išvadą, kad įrodyta, jog minėtas prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų, Apeliacinė taryba nepadarė klaidos, susijusios su informacija, į kurią atsižvelgta atliekant tokį vertinimą.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su ankstesnio prekių ženklo naudojimu prekėms, kurios nėra „homopolimerinės ir kopolimerinės plėvelės, juostelės ir apretai“

56 Ieškovė tvirtina, kad su reikšmingu laikotarpiu susiję įrodymai patvirtina tik tai, kad ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas juostelėms, homopolimerinėms ir kopolimerinėms plėvelėms ir apretams, „greičiausiai“ priskiriamiems prie 1 klasės, kuriuos tretieji asmenys naudojo kaip savo produktų pirminę žaliavą ar sudėtinę dalis, ypač šių produktų dangai, tačiau ne patiems šiems produktams. Ji teigia, kad trečiųjų asmenų galutiniai produktai pažymėti ankstesniu prekių ženklu taip, kad nurodo vieną iš šių produktų sudėtinę dalių; tai prisideda prie jų reklamos, nes pabrėžiama pirminės žaliavos, kuri žymima prekių ženklu TEFLON, kokybė, tačiau patys produktai visuomet žymimi gamintojui priklausančiu prekių ženklu ir taip pažymėti parduodami. Taigi, ieškovės teigimu, tokių trečiųjų asmenų atliekamas ankstesnio prekių ženklo naudojimas yra ne „naudojimas [minėtų trečiųjų asmenų] galutiniam produktui“, bet įstojusios šalies gaminamiems produktams, t. y. juostelėms, plėvelėms ir dangos elementams. Be to, ji tvirtina, kad, atsižvelgiant į tai, jog keliamas klausimas dėl pirminės žaliavos, kuri naudojama kaip produkto sudėtinė dalis, ir paties produkto panašumo, remiantis įrodymu, kad prekių ženklas naudojamas pirminei žaliavai, galbūt panašiai į tokį produktą, kurio sudėtinė dalis ji yra, negalima daryti išvados, kad prekių ženklas naudojamas tokiam produktui.

57 Todėl, ieškovės teigimu, priešingai, nei teigia Apeliacinė taryba, neįrodyta, kad ankstesnis prekių ženklas iš tikrųjų buvo naudojamas 11 ir 17 klasių prekėms.

58 VRDT pažymi, kad dažnai galima pripažinti, jog du prekių ženklai, iš kurių vienas yra gamintojo prekių ženklas, kuriuo žymimas produktas, o kitas – prekių ženklas, kuriuo žymima produkto sudėtinė dalis, kurios buvimas gali daryti įtaką vartotojų pasirinkimui ar net jį lemti, gali būti naudojami tam pačiam produktui. Rinkodarai skirtoje literatūroje šis reiškinys žinomas kaip „sudėtinės dalies žymėjimas“ arba kaip „bendro žymėjimo porūšis“.

59 VRDT tvirtina, kad Apeliacinė taryba išsamiai išnagrinėjo įstojusios į bylą šalies įrodymus, kurie patvirtina, kad prekių ženklas TEFLON, kuriuo žymimi dangos produktai, naudojamas įvairiems trečiųjų asmenų gaminamiems produktams, kurių sudėtyje yra tokių dangos produktų ir jie yra minėtų trečiųjų asmenų gaminamų produktų struktūros elementai, taigi, reikia patvirtinti, jog buvo įrodytas ankstesnio prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų šiems produktams. Atitinkamai VRDT mano, kad, atsižvelgiant į sektoriaus, kuriame naudojamosi „bendru žymėjimu“, specifiką, taigi, ir į tai, kad egzistuoja produktų, konkuruojančių tarpusavyje dangos elementų, kuriais jie padengti, rūšies pagrindu, rinkos segmentas, Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad ankstesnis prekių ženklas, „pažodžiui“ apibūdinantis ypatingą dangos rūšį, tapo ir galutinių produktų „bendru prekių ženklu“.

60 Įstojusi į bylą šalis teigia, kad įrodyta, jog ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas visoms ginčijamo sprendimo 28 punkte nurodytoms prekėms. Ji tvirtina, kad, atsižvelgiant į tai, jog jos gaminamos plėvelės, plastikai, klijai, plastikas ir chemijos produktai yra trečiųjų asmenų galutinių produktų, kurie parduodami pažymėti ankstesniu prekių ženklu, sudėtinė dalis ir jų struktūros elementas, ankstesnio

prekių ženklo naudojimo klausimas gali būti keliamas remiantis tokiu pardavimu. Ji teigia, kad savo argumentuose ieškovė painioja dvi atskiras sąvokas, būtent prekių gamybos ir jų pardavimo. Tačiau, jos teigimu, vertinant prekių ženklo naudojimą reikia nustatyti, ar prekė parduodama pažymėta nagrinėjamu prekių ženklu, nepaisant to, ar prekių ženklo savininkas gamina šio produkto dalį (būtent plėveles ir dangos elementus) ar visą tokį produktą, ir to, ar parduodamam produktui žymėti naudojamas vienas ar keli prekių ženklai. Tai, kad prekė gali būti žymima keliais prekių ženklais, buvo patvirtinta Bendrojo Teismo praktikoje.

- 61 Nagrinėjamu atveju, kiek tai susiję su ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymu, ginčijamo sprendimo 22 punkte Apeliacinė taryba nurodė, kad įstojusi į bylą šalis teikė PTFE įvairiomis formomis. Ji teigė, kad įstojusi į bylą šalis veikė naudodama „Licenced Applicator Program“, kurios dalyviai buvo parinkti remiantis jų kompetencija, patirtimi ir darbo kokybe taikant prekių ženklo TEFLON dangos elementus. Ginčijamo sprendimo 24–26 punktuose, pateikdama nuorodą į įvairius įstojusios į bylą šalies pateiktus įrodymus, Apeliacinė taryba nurodė, kad įvairios Sąjungos įmonės naudojo įstojusios į bylą šalies produktą kaip įvairių savo produktų (nuo puodų ir keptuvių iki aeronautikos, nuo automobilių iki puslaidininkių apdirbimo, nuo telekomunikacijų kabelių iki audinių) sudėtinę dalį ar jų dangos elementus.
- 62 Be to, iš ginčijamo sprendimo 24 punkto, kuriame daroma nuoroda į „pagal licenciją veikiančius naudotojus“, iš susijusios su procedūra VRDT medžiagos, kuri buvo perduota Bendrajam Teismui, ir iš įstojusios į bylą šalies atsakymo į Bendrojo Teismo užduotą klausimą raštu, matyti, kad įstojusi į bylą šalis suteikia prekių ženklo TEFLON naudojimo licencijas tretiesiems asmenims, naudojantiems jos pirmines žaliavas ar dangos elementus savo produktuose. Taigi, tokios licencijos turėtojas gali prekiauti savo produktu, pažymėtu ne tik savo prekių ženklu, bet ir įstojusios į bylą šalies prekių ženklu TEFLON. Šiuos faktus per teismo posėdį, atsakydama į Bendrojo Teismo klausimus, patvirtino ir įstojusi į bylą šalis.
- 63 Ginčijamo sprendimo 26 punkte nurodžiusi, kad įstojusios į bylą šalies gaminami dangos produktai yra trečiųjų asmenų galutinių produktų sudėtinė dalis ir jų struktūros elementas ir kad ankstesnis prekių ženklas buvo nurodytas šiems produktams skirtose brošiūrose ir reklaminėje medžiagoje, Apeliacinė taryba atmetė ieškovės argumentą, kad „naudojimo įrodymai nepateikti, kiek tai susiję su galutiniais produktais“.
- 64 Atitinkamai Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad buvo įrodyta, jog ankstesnis prekių ženklas Sąjungos teritorijoje, kiek tai susiję su reikšmingu laikotarpiu, buvo naudojamas šio sprendimo 26 punkte nurodytoms prekėms.
- 65 Šiuo klausimu reikia priminti, jog reikalavimo, kad, norint apsaugoti prekių ženklą pagal Sąjungos teisę, reikia, kad jis būtų iš tikrųjų naudojamas, *ratio legis* yra tai, kad VRDT registracija negali būti prilyginta strateginiam statiškam pateikimui, kuriuo neaktyviam teisių turėtojui neribotam laikotarpiui suteikiamas teisinis monopolis. Atvirkščiai, vadovaujantis Reglamento Nr. 207/2009 10 konstatuojamąja dalimi, minėta registracija turi tiksliai atitikti nuorodas, kurias jos iš tikrųjų naudoja rinkoje tam, kad vykdydamos ekonominę veiklą galėtų išskirti savo prekes ir paslaugas (2011 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *centrotherm Clean Solutions / VRDT – Centrotherm Systemtechnik (CENTROTHERM)*, T-427/09, Rink., EU:T:2011:480, 24 punktas).
- 66 Atsižvelgiant į šalių argumentus, klausimas, ar ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų trečiųjų asmenų galutiniams produktams, kurių sudėtyje yra įstojusios į bylą šalies gaminamas produktas, kartu su kitais prekių ženklais, kuriais žymimi šie produktai, įrodymas gali būti laikomas įrodymu, kad ankstesnis prekių ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas galutiniams produktams, kuriems jis įregistruotas, bus nagrinėjamas suskirsčius jį į dvi dalis. Pirma, reikia išnagrinėti, ar sudėtinė dalis ir produktas, kurio sudėtyje ji yra, gali būti laikomi tos pačios rūšies produktais, todėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo trečiųjų asmenų galutiniams produktams, kurių sudėtyje tokia dalis yra, įrodymas

reikštų ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų galutiniams produktams, kuriems pastarasis prekių ženklas įregistruotas, įrodymą. Antra, reikia atsižvelgti į pagrindinę prekių ženklo funkciją: nurodyti juo žymimos prekės kilmę.

– Dėl sudėtinės dalies ir produkto, kurio sudėtyje ji yra, priklausymo tai pačiai prekių grupei

- 67 Pagal teismo praktiką Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalis reikia aiškinti taip, kad jomis siekiama išvengti, kad iš dalies naudojamas prekių ženklas būtų plačiai saugomas remiantis tik tuo, kad jis buvo įregistruotas dideliame prekių ar paslaugų asortimentui. Tokiomis aplinkybėmis tik tos prekės, kurios iš esmės nesiskiria nuo prekių, kurių atžvilgiu ankstesnio prekių ženklo savininkui pavyko įrodyti naudojimą iš tikrųjų ir kurios priklauso tai pačiai grupei, kuri gali būti suskirstyta tik savarankiškai, yra žymimos tokiu prekių ženklu (šiuo klausimu pagal analogiją žr. šio sprendimo 24 punkte minėto Sprendimo *ALADIN*, EU:T:2005:288, 44 ir 46 punktus).
- 68 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad nelipnios medžiagos, kurias įstojusi į bylą šalis tiekia savo klientams, yra perdirbamos arba pačių klientų, arba įstojusios į bylą šalies įgaliotų įmonių; taip gaunami produktai, skirti galutiniam vartotojui parduoti, kad šis juos naudotų. Šiomis aplinkybėmis net darant prielaidą, kad trečiųjų asmenų galutiniuose produktuose yra įstojusios į bylą šalies nelipnių medžiagų ar kad juos dengiantis sluoksnis buvo pagamintas iš šių medžiagų, jie tiek pagal savo pobūdį, tiek pagal tikslą ir paskirtį iš esmės skiriasi nuo nelipnių medžiagų ir nepriklauso jų grupei, o šią grupę galima suskirstyti tik savarankiškai, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 67 punkte nurodytą teismo praktiką (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2012 m. gegužės 3 d. Sprendimo *Conceria Kara / VRDT – Dima (KARRA)*, T-270/10, EU:T:2012:212, 53 punktą).
- 69 Iš to matyti, kad nagrinėjamu atveju remiantis įrodymu dėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo trečiųjų asmenų galutiniams produktams, kurių sudėtyje yra įstojusios į bylą šalies medžiagos, negalima daryti išvados, kad jis buvo naudojamas galutiniams produktams, kuriems įregistruotas. Ginčijamo sprendimo 26 punkte padarytos išvados Apeliacinė taryba nepagrindė jokių argumentų, kuris paneigtų tokį teiginį. Todėl Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, kad įrodyta, jog prekių ženklas TEFLON iš tikrųjų buvo taip naudojamas galutiniams produktams.

– Dėl ankstesnio prekių ženklo atliekamos pagrindinės funkcijos

- 70 Iš šio sprendimo 45 punkte primintos teismo praktikos matyti, kad prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų galima konstatuoti, tik kai jis naudojamas siekiant užtikrinti prekių ar paslaugų, kurioms jis įregistruotas, kilmės tapatybę. Pritarimas ginčijamo sprendimo 26 punkte padarytai Apeliacinės tarybos išvadai reikštų, kad įstojusi į bylą šalis ir jos klientai yra laikomi tokių galutinių produktų kūrėjais, nors įstojusi į bylą šalis to nesieja su savo komercine veikla ir, be to, tai nenurodyta bylos medžiagoje (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 68 punkte minėto Sprendimo *KARRA*, EU:T:2012:212, 54 punktą).
- 71 Atvirksčiai, iš bylos medžiagos matyti, kad prekių ženklą TEFLON tretieji asmenys naudoja siekdami nurodyti, kad produkto sudėtyje yra įstojusios į bylą šalies tiekiamos pirminės žaliavos arba jos dangos produktų, kaip teigia ieškovė, o ne tam, kad toks prekių ženklas atliktų kilmės sąsajos tarp įstojusios į bylą šalies ir trečiojo asmens produkto arba tokio trečiojo asmens ir jo produkto funkciją.
- 72 Iš tiesų, pirma, atsakyme į Bendrojo Teismo raštu užduotą klausimą įstojusi į bylą šalis nurodė, kad trečiasis asmuo galėjo naudoti prekių ženklą TEFLON tik laikydamasis įvairių sąlygų, nustatytų iš esmės tam, kad tretieji asmenys naudotųsi įstojusios į bylą šalies tiekiamomis pirminėmis žaliavomis arba gautų tokias žaliavas tiesiai iš jos arba iš jos patvirtintų aplikatorių, kad jų produktus, kuriuos gaminant naudotos minėtos žaliavos, turėtų patvirtinti įstojusi į bylą šalis arba patvirtintas aplikatorius ir kad jie dėl minėto prekių ženklo pasirašytų licencijos sutartį. Be to, iš pridėto prie šio atsakymo

dokumento „Trademark usage guidelines“ (Prekių ženklo naudojimo gairės) matyti, kad prekiaudamas savo preke licencijos turėtojas privalo naudoti nuorodą: „gamina ir platina [licencijos turėtojas], kuris atsako už šio produkto gamybą“.

- 73 Antra, ankstesnio prekių ženklo naudojimo pavyzdžiai, kuriuos įstojusi į bylą šalis pateikė prekių ženklo TEFLON naudojimo gairėse (pagal licencijas „TEFLON Trademark Licence, Trademark Usage Rules“, kurios yra Bendrajam Teismui perduotoje VRDT bylos medžiagoje, taip pat pagal licencijas, kurios pateiktos atsakant į Bendrojo Teismo raštu užduotą klausimą), taip pat parodo, kad įstojusi į bylą šalis minėtu prekių ženklu siekia žymėti dangos elementus, plėveles arba kitas pirmines žaliavas ar sudėtinę dalis, o ne nurodyti trečiųjų asmenų galutinių produktų, kurių sudėtyje yra tokių medžiagų, komercinę kilmę. Kaip pavyzdys nurodyta, kad naudojant ankstesnį prekių ženklą (o šį naudojimą įstojusi į bylą šalis laiko tinkamu) trečiojo asmens galutinio produkto atžvilgiu reikia naudoti vieną iš nuorodų: „Valves coated with TEFLON non-stick resin“ („nelipnia plėvele TEFLON padengti vožtuvai“), „TEFLON brand resin“ („prekių ženklo TEFLON plėvelė“), „Wear resistance with TEFLON fluoropolymer“ („atsparumas nusidėvėjimui naudojant TEFLON fluoro polimerą“), „Valves lined with TEFLON industrial coatings“ („vožtuvai su TEFLON pramonine danga“) arba „I cook with pans that have TEFLON coating“ („naudoju puodus su TEFLON danga“).
- 74 Be to, reikia pabrėžti, kad VRDT pripažįsta, jog prekių ženklas TEFLON „pažodžiui“ apibūdina ypatingą dangos rūšį (žr. šio sprendimo 59 punktą).
- 75 Trečia, iš įrodymų, kuriuos įstojusi į bylą šalis pateikė VRDT, matyti, kad ankstesnis prekių ženklas naudojamas darant nuorodą į trečiųjų asmenų galutinius produktus kartu su atitinkamu gamintojo prekių ženklu. VRDT ir įstojusi į bylą šalis mano, kad tai minėtiems galutiniams produktams „bendri“ prekių ženklai.
- 76 Iš tiesų, kaip matyti iš teismo praktikos, kuria remiasi įstojusi į bylą šalis, nėra jokios taisyklės Bendrijos prekių ženklų srityje, pagal kurią protestą pateikęs asmuo būtų įpareigojamas įrodyti ankstesnio prekių ženklo naudojimą atskirai, nepaisant kitų prekių ženklų (2005 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *Castellblanch / VRDT – Champagne Roederer (CRISTAL CASTELLBLANCH)*, T-29/04, Rink., EU:T:2005:438, 33 ir 34 punktai; 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Villa Almè / VRDT – Marqués de Murrieta (i GAI)*, T-546/08, EU:T:2010:404, 20 punktas ir 2011 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Völkl / VRDT – Marker Völkl (VÖLKL)*, T-504/09, Rink., EU:T:2011:739, 100 punktas).
- 77 Tačiau bylose, kuriose priimti šio sprendimo 76 punkte nurodyti sprendimai, prekių ženklai, kuriais buvo žymima ta pati prekė, nurodė tą pačią tos prekės komercinę kilmę, taigi, kiekvienas iš šių prekių ženklų atskirai galėjo atlikti pagrindinę funkciją prekės atžvilgiu. Vis dėlto nagrinėjamu atveju, kaip nurodyta, ankstesnis prekių ženklas nurodomas ant trečiųjų asmenų galutinių produktų kaip nuoroda, kad jų sudėtyje yra įstojusios į bylą šalies tiekiamų elementų, tačiau patys produktai visuomet žymimi paties gamintojo prekių ženklu ir taip pažymėtais jais prekiaujama, o pastarasis prekių ženklas nurodo tokios prekės komercinę kilmę.
- 78 Ši komercinė praktika išreiškia galutinių produktų gamintojų norą nurodyti vartotojams, kad jie susiduria su perdirbtomis prekių ženklu TEFLON žymimomis pirminėmis žaliavomis, ir suteikti jiems galimybę nustatyti galutinį tokių produktų kūrėją (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 68 punkte minėto Sprendimo *KARRA*, EU:T:2012:212, 55 punktą).
- 79 Ketvirta, reikia priminti, kad iš teismo praktikos matyti, jog pagrindine prekių ženklo funkcija vertinant tokio prekių ženklo naudojimą, t. y. funkcija nurodyti prekės ar paslaugos komercinę kilmę, siekiama, kad vartotojas, kuris įsigyja šiuo prekių ženklu pažymėtą prekę arba paslaugą, vėliau įsigydamas padarytų toki patį pasirinkimą, jeigu patirtis buvo teigiama, arba padarytų kitokį pasirinkimą, jeigu patirtis buvo neigiama (2002 m. vasario 27 d. Sprendimo *REWE-Zentral / VRDT (LITE)*, T-79/00, Rink., EU:T:2002:42, 26 punktas).

- 80 Nagrinėjamu atveju reikia pabrėžti, kad prekių ženklo TEFLON naudojimas trečiųjų asmenų galutiniams produktams nesuteikia galimybės užtikrinti šio prekių ženklo pagrindinės funkcijos, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 79 punkte nurodytą teismo praktiką, tokių galutinių produktų atžvilgiu. Iš tiesų remiantis šio sprendimo 70–78 punktuose nurodytomis aplinkybėmis galima daryti išvadą, kad vartotojas lengvai gali atskirti, viena vertus, prekių ženklu TEFLON žymimos nelipnios medžiagos, ir, kita vertus, galutinio produkto, kuris žymimas gamintojo prekių ženklu, komercinė kilmė. Jeigu vartotojas turi teigiamą patirtį dėl trečiojo asmens galutinio produkto dangos elemento ar kitos sudedamosios dalies, kuri žymima prekių ženklu TEFLON, jis ieškos atitinkamo produkto, kurio sudėtyje bus šiuo prekių ženklu žymimas elementas. Taigi, dėl to, kad ant trečiojo asmens galutinių produktų nurodytas prekių ženklas TEFLON, vartotojas pasirinktų produktą remdamasis pozityvia patirtimi, susijusia su produkto dangos elementais ar tam tikromis jo funkcinėmis savybėmis, kurias lemia šiuo prekių ženklu žymimos pirminės žaliavos naudojimas; tačiau to nelemia pats galutinis produktas. Tačiau jeigu paties produkto galutinio vartotojo arba naudotojo patirtis yra teigiama, jis ieškos tokio paties produkto remdamasis gamintojo kilmės prekių ženklu, kuriuo bus žymimas toks produktas.
- 81 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad prekių ženklas TEFLON, kai jį savo galutiniams produktams naudoja tretieji asmenys, neatlieka pagrindinės funkcijos užtikrinti tokių produktų kilmę. Todėl, priešingai, nei ginčijamo sprendimo 26 punkte nusprendė Apeliacinė taryba, tokio ankstesnio prekių ženklo naudojimo negalima laikyti naudojimu šioms prekėms, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalis.
- 82 Šio sprendimo 69 ir 81 punktuose padarytų išvadų negali paneigti nei VRDT, nei įstojusios į bylą šalies argumentai.
- 83 Pirma, negalima pritarti VRDT argumentui, kuriuo daroma nuoroda į konkrečias nagrinėjamų galutinių produktų funkcijas ir į ypatingas šių produktų rinkos sąlygas ir kuriuo teigiama, kad reikia pripažinti, jog prekių ženklas TEFLON, kuriuo žymimas sudėtinis elementas, iš tikrųjų naudojamas ir trečiųjų asmenų galutiniams produktams, kurių sudėtyje yra toks elementas, nes nagrinėjamos prekės konkuruoja tarpusavyje savo dangos elementais arba pirmine medžiaga, kurios yra jų sudėtyje.
- 84 Šiuo klausimu pabrėžtina: iš tiesų, iš šio sprendimo 46 punkte nurodytos teismo praktikos matyti, kad į prekių ir atitinkamos rinkos savybes, turinčias įtakos prekių ženklo savininko komercinei strategijai, reikia atsižvelgti vertinant prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų. Tačiau kai patį vartotojo pasirinkimą, kiek tai susiję su galutiniu produktu, gali lemti savybės, kurių toks produktas įgyja dėl to, kad jame yra pirminės medžiagos ar sudėtinių elementų, ir kai atitinkama šio produkto realizavimo rinka gali būti sukurta pagal jo sudėtyje esantį tokį elementą, kaip nagrinėjamu atveju ankstesniu prekių ženklu žymimi dangos elementai, tokia aplinkybė nereiškia, kad prekių ženklas, kuriuo nurodomas šis sudėtinis elementas ir jo komercinė kilmė, galėtų būti laikomas kaip nurodantis minėto produkto komercinę kilmę.
- 85 Iš tiesų ankstesnio prekių ženklo, kuriuo žymima produkto sudėtinė dalis, nurodymas (kurį ginčijamo sprendimo 26 punkte mini Apeliacinė taryba) reklamoje, brošiūrose ar net ant paties produkto reiškia galutinio produkto gamintojo komercinę strategiją nurodyti tam tikras pagrindines šio produkto savybes, kurias lemia prekių ženklu TEFLON žymimo sudėtinio elemento buvimas.
- 86 Taigi, dėl to, kad prekių ženklas TEFLON naudojamas trečiųjų asmenų galutiniams produktams, šis prekių ženklas gali atlikti reklamos arba informavimo funkciją, kuria siekiama informuoti arba įtikinti vartotoją (žr., kiek tai susiję su prekių ženklo reklamos ir informavimo funkcijomis, 2009 m. birželio 18 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt., C-487/07*, Rink., EU:C:2009:378, 58 punktą ir 2010 m. kovo 23 d. Sprendimo *Google France ir Google, C-236/08–C-238/08*, Rink., EU:C:2010:159, 75, 77 ir 91 punktus). Tačiau dėl to jis neatlieka pagrindinės funkcijos užtikrinti galutinio produkto kilmę, kuri vienintelė svarbi siekiant įvertinti prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalis.

- 87 Antra, iš tiesų, kaip nurodo įstojusi į bylą šalis, prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų prekėms, kurioms jis įregistruotas, nebūtinai reiškia, kad prekių ženklo turėtojas, kuris remiasi savo prekių ženklo naudojimu tokioms prekėms, yra jų gamintojas. Visų pirma iš Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 2 dalies matyti, kad prekių ženklo savininkas gali remtis trečiojo asmens atliekamu tokio prekių ženklo naudojimu su tokio savininku leidimu, o trečiasis asmuo gali naudoti prekių ženklą prekėms, kurias pats gamina ir kuriomis pats prekiauja. Be to, dažnai prekių ženklo savininkas prekiauja tokiu prekių ženklu pažymėtomis prekėmis, kurias prašo pagaminti kitos įmonės.
- 88 Tačiau nagrinėjamu atveju nebuvo įrodyta nė viena iš šių aplinkybių ir nė viena iš jų nebuvo pasiremta, kiek tai susiję su prekių ženklo TEFLON naudojimu trečiojo asmens galutiniams produktams. Įstojusi į bylą šalis nepateikė įrodymų, kurie patvirtintų, kad prekių ženklą TEFLON tretieji asmenys naudoja galutiniams produktams tam, kad parodytų komercinę šių prekių kilmę, konkrečiai siekdami nurodyti, kad tai yra įstojusios į bylą šalies ar trečiojo asmens produktai, kaip pažymėta šio sprendimo 70 ir paskesniuose punktuose.
- 89 Trečia, dėl įstojusios į bylą šalies argumento, kuris grindžiamas 2003 m. kovo 11 d. Sprendimu *Ansul* (C-40/01, Rink., EU:C:2003:145, 41 punktą) ir kurį ji nurodė per teismo posėdį, pabrėžtina, kad minėtame sprendime Teisingumo Teismas iš tikrųjų pripažino, kad atskirų dalių, kurių yra tam tikrų prekių sudėtyje ir kuriomis prekiaujama pažymėtomis tuo pačiu prekių ženklu, atveju klausimas, ar prekių ženklas iš tikrųjų naudojamas tokioms dalims, turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant į prekes, kuriomis pačiomis jau yra prekiaujama ir kurios prekių ženklo savininkui suteikia galimybę išlaikyti teises į šias prekes. Tačiau net darant prielaidą, kad atskirų dalių atvejį galima lyginti su elementu, kuris yra galutinio produkto sudėtyje, atveju, ir kai šio elemento negalima pakeisti produkto gyvavimo laikotarpiu, reikia konstatuoti, kad nagrinėjamos bylos aplinkybės skiriasi nuo aplinkybių byloje, kurioje priimtas minėtas Sprendimas *Ansul* (EU:C:2003:145). Iš minėto sprendimo matyti, kad nagrinėtų atskirų dalių ir prekės, kuriai tokios atskiros dalys turėjo būti naudojamos, komercinė kilmė buvo ta pati. Atvirkščiai, nagrinėjamu atveju trečiųjų asmenų galutinių produktų komercinė kilmė skiriasi nuo sudėtinio elemento, kuris žymimas prekių ženklu TEFLON ir kurį tiekia įstojusi į bylą šalis, komercinės kilmės.
- 90 Ketvirta, trečiojo asmens nesąžiningo elgesio rizika, t. y. tai, kad toks asmuo gali norėti įregistruoti ankstesniam prekių ženklu tapatų arba į jį panašų prekių ženklą, kuris būtų skirtas galutiniams produktams, ir su ankstesnio prekių ženklo geru vardu susijęs klausimas, kuriais per teismo posėdį rėmėsi įstojusi į bylą šalis, neturi įtakos vertinant, ar ankstesnis prekių ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas. Bet kuriuo atveju dėl šio sprendimo 69 ir 81 punktuose padarytų išvadų ankstesnis prekių ženklas neprarastų visos apsaugos tuo atveju, jeigu būtų pateikta tapataus ar panašaus prekių ženklo, skirto galutiniams produktams, paraiška. Nėra jokios kliūtis įstojusiai į bylą šaliai prirėmus remtis galimybe supainioti, kuri būtų siejama su tokio trečiojo asmens prekių ženklu, remiantis tuo, kad prekės ir prekių ženklai panašūs, ir, jeigu tokia galimybė būtų nustatyta, tuo, kad egzistuoja už įprastą stipresnis skiriamasis požymis, kurį lemia tai, jog visuomenė žino apie ankstesnio prekių ženklo naudojimą rinkoje. Neatmetama ir tai, kad tokia galimybė supainioti galima būtų remtis ir ankstesniam prekių ženklu tapataus ar į jį panašaus prekių ženklo, kuris būtų skirtas nepanašioms prekėms, registracijos paraiškos atžvilgiu, jeigu įstojusi į bylą šalis įrodytų ankstesnio prekių ženklo gerą vardą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį.
- 91 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ginčijamame sprendime padaryta teisės klaida, nes jo 26 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad įstojusi į bylą šalis įrodė, jog ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas galutiniams produktams, nes įstojusios į bylą šalies gaminami dangos produktai yra trečiųjų asmenų galutinių produktų sudėtinė dalis ir jų struktūros elementas ir kad ankstesnis prekių ženklas buvo nurodytas šiems produktams skirtose brošiūrose ir reklaminėje medžiagoje.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo antrosios dalies, susijusios su ankstesnio prekių ženklo naudojimu „homopolimero ir polimero plėvelėms, juostelėms ir apretams“, greičiausiai priklausantiems 1 klasės prekėms“

- 92 Ieškovė nesutinka su teiginiu, kad įstojusi į bylą šalis pateikė pakankamų ir tinkamų įrodymų, kurie patvirtintų ankstesnio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų net „homopolimero ir polimero plėvelėms, juostelėms ir apretams“, kurie „greičiausiai“ priklauso 1 klasei. Jos teigimu, į šias prekes negalima atsižvelgti vertinant ankstesnio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų, nes nenurodyta įrodymų data; taip pat neįvardyti įrodymai, kuriuose ankstesnis prekių ženklas vaizduojamas ne taip, „kaip naudojamas rinkoje“.
- 93 Per teismo posėdį atsakydama į raštu užduotą Bendrojo Teismo klausimą ieškovė nurodė, kad dėl šio argumento ji, be kita ko, mano, kad, nors įstojusi į bylą šalis pateikė informacijos apie susijusią su produktais „homopolimero ir polimero plėvelės, juostelės ir apretai“ metinę apyvartą, ji nepateikė įrodymų, kuriuose ankstesnis prekių ženklas būtų vaizduojamas siejamas su tokiais produktais. Ieškovės nuomone, yra atvirkščiai: įrodymai, kuriuose vaizduojamas prekių ženklas TEFLON, susiję tik su trečiųjų asmenų galutiniais produktais. Tačiau dėl šių produktų įstojusi į bylą šalis nepateikė įrodymų, kurie leistų įvertinti pardavimo apimtį.
- 94 Šiuo klausimu reikia priminti, kad klausimas, ar prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų, turi būti išnagrinėtas bendrai, atsižvelgiant į visą turimą informaciją. Tai reiškia tam tikrą nagrinėjamų veiksmų tarpusavio priklausomybę (šiuo klausimu žr. 2004 m. liepos 8 d. Sprendimo *MFE Marienfelde / VRDT – Vétoquinol (HIPOVITON)*, T-334/01, Rink., EU:T:2004:223, 36 punktą ir šio sprendimo 44 punkte minėto Sprendimo *VITAFRUIT*, EU:T:2004:225, 42 punktą). Taigi, reikia ne atskirai nagrinėti kiekvieną iš įrodymų, bet analizuoti juos kartu, siekiant nustatyti labiausiai tikėtiną ir darnią jų reikšmę. Atliekant tokią analizę negalima atmesti tikimybės, kad įrodymų visuma leidžia nustatyti įrodytinus faktus, net jeigu kiekvienas iš šių įrodymų atskirai negalėtų pagrįsti šių faktų tikrumo prielaidos (2010 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Epcos / VRDT – Epcos Sistemas (EPCOS)*, T-132/09, EU:T:2010:518, 28 punktą ir 2012 m. vasario 29 d. Sprendimo *Certmedica International et Lehning entreprise / VRDT – Lehning entreprise ir Certmedica International (L112)*, T-77/10 ir T-78/10, EU:T:2012:95, 57 punktą).
- 95 Nagrinėjamu atveju ankstesnis prekių ženklas yra brošiūrose, reklaminėje medžiagoje ir interneto puslapių ištraukose, susijusiose su trečiųjų asmenų galutiniais produktais, ir ieškovė tai pripažįsta. Žinoma, kai kuriuose iš šių dokumentų nenurodyta data; vis dėlto, atliekant visapusišką vertinimą, į juos galima atsižvelgti kartu su kitais įrodymais, kurie susiję su reikšmingu laikotarpiu, siekiant nustatyti ankstesnio prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų (šiuo klausimu žr. 2011 m. vasario 17 d. Sprendimo *J & F Participações / VRDT – Plusfood Wrexham (Friboi)*, T-324/09, EU:T:2011:47, 33 punktą).
- 96 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pabrėžti, kad kai kuriuose žurnaluose ar interneto puslapių ištraukose, kuriuos mini Apeliacinė taryba, iš tiesų nurodyta data ir jie susiję su reikšmingu laikotarpiu.
- 97 Be to, kaip konstatuota nagrinėjant ieškinio antrojo pagrindo pirmąją dalį, ankstesnį prekių ženklą tretieji asmenys naudojo tam, kad pateiktų nuorodą į dangos elementus ar į pirmines žaliavas, kuriuos tiekia įstojusi į bylą šalis. Kaip matyti iš įstojusios į bylą šalies pateiktos informacijos apie galimą jos gaminamų ir parduodamų produktų, pažymėtų ankstesniu prekių ženklu, panaudojimą, tokie dangos elementai ir pirminės žaliavos atitinka įstojusios į bylą šalies per reikšmingą laikotarpį parduotas prekes, kaip tai matyti, be kita ko, iš liudytojo parodymų ir iš dokumento, kuris susijęs su metine apyvarta, gauta prekiaujant „homopolimero ir kopolimero plėvelėmis, juostelėmis ir apretais“ Sąjungos teritorijoje per 2003–2008 m., ir į kurį ieškovė daro nuorodą. Ieškovė nepateikė jokios informacijos, kuri patvirtintų, kad ši metinė apyvarta, kurią nurodė įstojusi į bylą šalis ir kuri apima reikšmingą laikotarpį, yra netiksli. Ji neginčijo ir šiuose dokumentuose pateiktų duomenų reikšmės.

- 98 Galiausiai iš bylos medžiagos ir, konkrečiau kalbant, iš šio sprendimo 97 punkte minimų dviejų dokumentų, kurių turinio ieškovė neginčija, taip pat matyti, kad įstojusi į bylą šalis per reikšmingą laikotarpį skyrė dideles pastangas prekių, kuriomis prekiaavo pažymėtomis prekių ženklų TEFLON, reklamai. Kaip matyti iš teismo praktikos, galima manyti, kad prekių ženklas naudojamas iš tikrųjų, kai jis naudojamas klientams pritraukti, be kita ko, vykdant reklamos kampanijas (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 89 punkte minėto Sprendimo *Ansul*, EU:C:2003:145, 37 punktą). Taigi, tai yra kitas svarbus įrodymas, kad per reikšmingą laikotarpį ankstesnis prekių ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas įstojusios į bylą šalies nelipnioms medžiagoms (šiuo klausimu žr. 2006 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Gagliardi / VRDT – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANŪ MANU MANU)*, T-392/04, EU:T:2006:400, 86 punktą).
- 99 Iš to matyti, kad į įrodymus, kuriuose nenurodyta jų data, ir į įrodymus, kuriuose ankstesnis prekių ženklas vaizduojamas susietas su trečiųjų asmenų galutiniais produktais, Apeliacinė taryba turėjo teisę atsižvelgti visapusiškai vertindama įrodymus dėl ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įstojusios į bylą šalies produktams. Taigi, šią ieškinio antrojo pagrindo dalį reikia atmesti.
- 100 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ginčijamą sprendimą reikia atmesti, nes jis, pirma, nepakankamai motyvuotas, kiek tai susiję su ginčijamo sprendimo 28 punkte Apeliacinės tarybos padaryta išvada, ir, antra, jame padaryta teisės klaida, kiek tai susiję su ginčijamo sprendimo 26 punkte pateikta Apeliacinės tarybos išvada. Tokiomis aplinkybėmis nereikia nagrinėti ieškovės ieškinio pirmojo pagrindo ir dokumentų, kuriuos ji pateikė Bendrajam Teismui siekdama pagrįsti minėtą ieškinio pagrindą, priimtino klausimo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 101 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi VRDT pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovės pateiktus reikalavimus. Kadangi ieškovė nereikalavo, kad bylinėjimosi išlaidas padengtų įstojusi į bylą šalis, užtenka nuspręsti, kad pastaroji padengia savo pačios bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

1. Panaikinti 2011 m. rugsėjo 29 d. (byla R 2005/2010-1) Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklaus ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą.
2. VRDT padengia savo ir *Polytetra GmbH* bylinėjimosi išlaidas.
3. *Ei du Pont de Nemours and Company* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Paskelbta 2015 m. birželio 16 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės	2
Šalių reikalavimai	4
Dėl teisės	4
Dėl pareigos motyvuoti	4
Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalių ir 15 straipsnio 1 dalies pažeidimu	8
Dėl ieškinio antrojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su ankstesnio prekių ženklo naudojimu prekėms, kurios nėra „homopolimerinės ir kopolimerinės plėvelės, juostelės ir apretai“	11
– Dėl sudėtinės dalies ir produkto, kurio sudėtyje ji yra, priklausymo tai pačiai prekių grupei	13
– Dėl ankstesnio prekių ženklo atliekamos pagrindinės funkcijos	13
Dėl ieškinio antrojo pagrindo antrosios dalies, susijusios su ankstesnio prekių ženklo naudojimu „homopolimero ir polimero plėvelėms, juostelėms ir apretams“, greičiausiai priklausantiems 1 klasės prekėms“	17
Dėl bylinėjimosi išlaidų	18